

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน อยู่ในการจาริกแสวงบุญแห่งการจดจำระลึกถึงและบาปของลูกจะถูกตัดทิ้งไป เพราะการจดจำระลึกถึงคือคัมภีร์ ลูกต้องไม่หลอกลวงตนเองในสิ่งนี้

คำถาม: หนทางใดที่พ่อได้แสดงให้เห็นแก่ลูกๆ เพื่อจะเปลี่ยนแปลงแก้ไขบุคลิกภาพของลูก?

คำตอบ: ลูกๆ เก็บชาร์ทของลูกอย่างซื่อสัตย์ เป็นเพียงด้วยการเก็บชาร์ทเท่านั้นที่บุคลิกภาพของลูกจะได้รับการเปลี่ยนแปลงแก้ไข ตรวจสอบดูว่าบุคลิกภาพของลูกเป็นเช่นไรตลอดทั้งวัน : ฉันได้ให้ความทุกข์แก่ใครหรือไม่? ฉันได้พูดสิ่งที่ไร้ประโยชน์หรือไม่? เป็นเวลานานเพียงไรที่ฉันจดจำพอขณะที่คิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ? ฉันได้ทำให้ผู้อื่นมากมายเพียงไรเป็นเช่นเดียวกันกับตัวฉันเอง? บุคลิกภาพของผู้ที่เก็บชาร์ทเช่นนั้นจะเฝ้าแต่ได้รับการเปลี่ยนแปลงแก้ไข ผู้ที่ทำงานสิ่งนี้จะได้รับผลตอบแทนของสิ่งนั้น แต่ผู้ที่ไม่ทำสิ่งใดจะเสียใจภายหลัง

โอมซานติ พ่อทางจิตที่นี้และอธิบายแก่ลูกๆ ทางจิต เพราะท่านอยู่เบื้องหน้าลูกที่นี้เป็นการส่วนตัว จะไม่มีการกล่าวว่าลูกๆ ทั้งหมดคงอยู่อย่างมั่นคงในศาสนาดั้งเดิมของตนและจดจำพ่อ สถิติปัญญาของพวกเขานั้นแน่นอนจะถูกดูตึงไปที่ใดที่หนึ่งแต่ละคนสามารถจะเข้าใจด้วยตนเอง สิ่งหลักคือการกลับมาหาไท่ประธาน ลูกไม่สามารถจะกลายเป็นเช่นนั้นโดยไม่มีการจาริกแสวงบุญแห่งการจดจำระลึกถึง แม้ว่าบาปดึงดูด, เมื่อพวกเขากำลังนั่งในโยคะในตอนเช้าตรู่ ท่านก็ดึงพวกเขาต่างลำดับกันไป ในการจดจำระลึกถึง, ลูกนั่งในความสงบและลูกแผ่กระทั่งลิ้มโลก แต่คำถามก็เกิดขึ้น: ลูกทำอะไรในตลอดทั้งวัน? นั่นก็เพียงการมีการจาริกแสวงบุญแห่งการจดจำระลึกถึงในตอนเช้าตรู่เป็นเวลาครึ่งชั่วโมงหรือหนึ่งชั่วโมงที่ทำให้ดวงวิญญาณกลับมาบริสุทธิ์และช่วงชีวิตเพิ่มพูนขึ้น แต่ลูกจดจำบาปมากเพียงไรในตลอดทั้งวัน? ลูกได้คงงกจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเองมากเพียงไร? ไม่ใช่ว่าบาปารู้ทุกสิ่ง ลูกต้องถามหัวใจตนเอง: ฉันทำอะไรตลอดทั้งวัน? เวลาที่ลูกๆ ก็เขียนชาร์ทของลูก ลูกบางคนก็เขียนชาร์ทในวิธีที่ถูกต้องและบ้างก็เขียนในวิธีการที่ผิด ลูกจะรู้สึก: ฉันอยู่กับชีพบาบาเสมอและฉันกำลังจดจำชีพบาบาผู้เดียวเท่านั้น อย่างไรก็ตามลูกอยู่ในการจดจำระลึกถึงนั้นอย่างแท้จริงหรือไม่? ด้วยการอยู่ในความสงบเยือกที่สมบูรณ์ ลูกก็แผ่แต่ลิ้มโลกนี้ ลูกต้องไม่หลอกลวงตนเองด้วยการคิดว่าลูกอยู่ในการจดจำระลึกถึงชีพบาบาอยู่แล้ว ลูกต้องลิ้มศาสนาทางร่างกายทั้งหมด ชีพบาบาดึงดูดพวกเราและทำให้พวกเราลิ้มทั้งโลก พ่ออธิบาย: ลูกต้องคิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ พ่อดึงดูดลูก ดวงวิญญาณทั้งหมดควรจะจดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้น ไม่มีใครอื่นควรจะได้รับการจดจำ อย่างไรก็ตามลูกแต่ละคนต้องตรวจสอบชาร์ทของตนเอง และดูว่าจริง ๆ แล้วลูกจดจำท่านอย่างแท้จริงหรือไม่? ฉันจดจำบาปมากเพียงไร? เช่นที่มีตัวอย่างของคู่รักและผู้เป็นที่รัก ดังนั้นนี่คือคู่รักและผู้เป็นที่รักทางจิต ทุกสิ่งที่นี้พิเศษสุด ผู้อื่นนั้นเป็นไปทางร่างและนี่เป็นไปทางจิต ลูกต้องมองดูว่า ลูกได้ใช้เวลามากมายเพียงไรในการสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่ง และลูกอยู่ในงานรับใช้ของพ่อยาวนานเพียงไร และแล้วลูกต้องเตือนผู้อื่นให้จดจำบาปด้วยกัน สนิมบนดวงวิญญาณไม่สามารถถูกขจัดออกไปโดยที่ไม่มีการจดจำระลึกถึง ในหนทางของบัคตีลูกจดจำผู้คนมากมายแต่ที่นี้ลูกต้องจดจำผู้เดียว พวกเราดวงวิญญาณนั้นเล็กมาก ดังนั้นบาปก็เป็นจุดที่ละเอียดอ่อนที่เล็กอย่างยิ่งเช่นกัน และความรู้ นั้นกว้างใหญ่ การกลายเป็นศรีลัทธิมีและนารายณ์หรือการกลายเป็นนายของโลกไม่เหมือนกับการไปบ้านป่าของลูก! พ่อพูดว่า: อย่าได้คิดว่าตนเองฉลาดเกินไปและหลอกลวงตนเอง ถามตนเอง: เป็นเวลายาวนานเพียงไรที่ฉันคิดว่าฉันเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อเพื่อที่สนิมจะสามารถได้รับการขจัดออกไปได้? ฉันทำให้ผู้อื่นมากมายเพียงไรเป็นเหมือนกับตัวฉันเอง? ลูกแต่ละคนต้องเก็บชาร์ทนี้เพื่อตนเอง ผู้ที่ทำงานนี้ก็จะได้รับผลรางวัล และผู้ที่ไม่ทำงานนี้ก็เสียใจ ลูกต้องตรวจสอบว่าบุคลิกภาพของลูกนั้นเป็นเช่นไรในตลอดทั้งวัน ฉันได้ให้ความทุกข์แก่ใครหรือไม่? ฉันได้พูดกับใครในสิ่งไหนที่ไร้ประโยชน์หรือไม่? ด้วยการเก็บชาร์ทของลูก บุคลิกภาพของลูกก็จะได้รับการเปลี่ยนแปลงแก้ไข พ่อได้แสดงหนทางให้แก่ลูกแล้ว คู่รักและผู้เป็นที่รักก็จดจำกันและกัน ทันทีที่พวกเขาจดจำกันและกัน แต่ละคนก็ปรากฏอยู่เบื้องหน้ากันและกัน ถึงแม้ว่าถ้าหากพวกเขาทั้งสองนั้นเป็นเพื่อนหญิงกันพวกเขาก็สามารถที่จะเห็นกันและกัน ถึงแม้ว่าพวกเขานั้นจะเป็นเพื่อนชายกัน และพวกเขาก็สามารถเห็นกันและกัน เพื่อนบางคนนั้นก็ใกล้ชิดมากยิ่งขึ้นกว่าพี่น้องของพวกเขา เพื่อนบางคนก็มีความรักต่อกันและกันอย่างมากมายที่พวกเขานั้นจะไม่ได้มีความรักมากเช่นนั้นต่อแม้แต่พี่น้องของเขา พวกเขากระตือรือร้นและกันด้วยความรักอย่างมาก บาบานั้นมีประสบการณ์ บาบานั้นดึงดูดลูกอย่างมากในตอนเช้าตรู่ ท่านคือแม่เหล็กที่บริสุทธิ์เสมอ ดังนั้นท่านจึงดึงดูดลูก พ่อฉันไม่มีขีดจำกัด ท่านเข้าใจว่าลูกคือลูกๆ ที่น่ารักอย่างยิ่ง ดังนั้นท่านดึงดูดลูกแรงมากยิ่งขึ้นกว่า อย่างไรก็ตามการจาริกแสวงบุญแห่งการจดจำระลึกถึงนี้มีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ใดก็ตามที่ลูกไปเมื่อมีการเดินทาง ลูกก็สามารถจดจำบาปขณะที่กำลังนั่ง เดินและเคลื่อนไหวไปมาและรับประทาน คู่รักและผู้เป็นที่รักก็จดจำกันและกัน ที่ใดก็ตามที่พวกเขาอยู่ เป็นเช่นเดียวกันที่นี้ด้วย ลูกต้องจดจำพ่อ ไม่เช่นนั้นแล้วบาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อยโดยวิธีอื่นได้อย่างไร? ไม่มีวิธีอื่นใด สิ่งนี้จะละเอียดอ่อนอย่างยิ่ง เป็นเหมือนกับการเดินอยู่บนคัมภีร์ การจดจำระลึกถึงคือคัมภีร์ ลูกพูดซ้ำแล้วซ้ำเล่าว่าลูกลิ้มการจดจำระลึกถึง เหตุใดจึงมีการกล่าวว่าเป็นเหมือนดาบ? เพราะบาปของลูกจะถูกตัดทิ้งไปด้วยสิ่งนี้แล้วลูกจะกลับมาบริสุทธิ์ สิ่งนี้ประเสริฐอย่างยิ่ง เช่นที่ผู้คนเหล่านั้นเดินบนไฟ ดังนั้นโยคะของสติปัญญาของ

ลูกก็เชื่อมโยงอยู่กับพ่อ พ่อได้มาที่นี้และกำลังให้มรดกของเราแก่พวกเรา ท่านนั้นไม่ได้อยู่เบื้องบน ท่านได้ลงมาที่นี้ ท่านพูดว่า: พ่อเข้ามาในร่างที่ธรรมดา ลูกรู้ว่าพ่อได้ลงมาจากเบื้องบน เพชรที่มีชีวิตกำลังนั่งอยู่ในกล่องนี้ อย่าได้อยู่อย่างมีความสุขเพียงแต่ด้วยการคิดว่าลูกกำลังนั่งอยู่กับพ่อ บาบารู้สิ่งนี้และดึงลูกอย่างมาก อย่างไรก็ตามนั้นก็เพียงแค่ครึ่งชั่วโมงหรือ 45 นาที หากลูกสูญเสียเวลาที่เหลือของทั้งวัน และแล้วอะไรคือคุณประโยชน์? ลูกๆ ต้องมีการใส่ใจกับการเก็บขาร์ทของลูก อย่าได้คิดว่าลูกนั้นสามารถจะให้คำบรรยาย และดังนั้นลูกไม่จำเป็นต้องเก็บขาร์ทของลูก อย่าได้ทำความผิดนี้ แม้แต่ฆราวาสก็ต้องเก็บขาร์ทของพวกเขา ไม่ได้มีมหารตียู่มากมาย มีเพียงเล็กน้อยอย่างยิ่ง ผู้คนมากมายก็สูญเสียเวลามากมายไปในรูปและนาม จุดหมายปลายทางนั้นสูงมาก พ่ออธิบายทุกสิ่งแก่ลูกเพื่อที่ลูกๆ นักเรียนจะไม่สามารถคิดว่า: บาบามาไม่ได้อธิบายประเด็นนั้นๆ แก่พวกเรา สิ่งหลักคือการจดจำระลึกถึงและความรู้ของวงจักรโลก ไม่มีใครนอกเหนือจากลูกๆ รู้ถึง 84 ชาติเกิดของวงจักรโลกนี้ ลูกคือผู้ที่มีการวางเฉย ลูกรู้ว่าลูกนั้นจะไม่ได้มีชีวิตอยู่ในดินแดนของความตายนี้อีกต่อไป ก่อนที่จะกลับไปลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์ อย่างแน่นอนที่ลูกจำเป็นต้องมีคุณธรรมที่สูงส่งด้วยเช่นกัน ลูกกำลังจะถูกร้อยเข้าไปในลูกประคำต่างลำดับกันไป และแล้วลูกก็จะกลายเป็นส่วนหนึ่งของอาณาจักรต่างลำดับกันไป และแล้วลูกก็จะได้รับการกราบไหว้บูชาต่างลำดับกันไป เหล่าเทพมากมายนั้นก็ได้รับการกราบไหว้บูชา พวกเขาได้รับชื่อเช่นนั้น! เขามีเมลาสำหรับเทพพระเจ้าชานดิกา(สัพเพร) ผู้ที่ไม่เก็บบันทึกก็ไม่สามารถเกิดการเปลี่ยนแปลงแก้ไข และดังนั้นพวกเขาจึงเรียกว่าเป็นชานดิกา พวกเขาไม่ได้รับฟังสิ่งใดหรือยอมรับสิ่งใด เหล่านี้คือประเด็นที่ไม่มีขีดจำกัดที่หากลูกไม่ได้ทำความเพียรพยายาม พ่อก็จะพูดว่า: ลูกนั้นไม่แม้กระทั่งจะรับฟังพ่อ สถานภาพของลูกก็จะลดลง เหตุนี้เองพ่อจึงพูดว่า: ลูกต้องจับตามองดูตนเอง บาบามาในตอนเช้าตรู่และตั้งใจลูกอย่างมากให้ทำความเพียรพยายามเพื่อการจาริกแสวงบุญแห่งการจดจำระลึกถึง จุดหมายปลายทางนั้นสูงมาก ความรู้นั้นก็กล่าวได้ว่าเป็นวิชาที่ไม่ซับซ้อนเลย ไม่ใช่เรื่องใหญ่ที่จะจดจำวงจักรของ 84 ชาติเกิด แต่สิ่งที่สำคัญมากกว่าคือการจาริกแสวงบุญแห่งการจดจำระลึกถึงที่ซึ่งผู้คนมากมายนั้นสับสน การบรรพชาของลูกอยู่ในสิ่งนี้ ลูกอยู่ในการจดจำระลึกถึงและมายาก็ทำให้ลูกพลาดพลั้ง ไม่มีเรื่องของการบรรพชาในความรู้ นั่นคือแหล่งของรายได้ของลูก สิ่งนี้เป็นไปเพื่อการกลับมาบริสุทธิ์ เหตุนี้เองลูกจึงเรียกหาพ่อ: ได้โปรดมาและชำระล้างเราให้บริสุทธิ์เถิด! ลูกไม่ได้พูดว่า: ได้โปรดมาและสอนพวกเรา! ลูกพูดว่า: ได้โปรดมาและชำระล้างพวกเราให้บริสุทธิ์! ดังนั้นลูกต้องเก็บประเด็นเหล่านี้ทั้งหมดไว้ในสติปัญญาของลูก ลูกต้องกลายเป็นราชาโยคีที่สมบูรณ์ ความรู้นั้นง่ายตายอย่างยิ่ง ลูกเพียงแต่ต้องอธิบายอย่างมีศิลปะวิธี ต้องมีความอ่อนหวานในการพูดด้วยเช่นกัน ลูกกำลังได้รับความรู้นี้ และนั่นก็กล่าวได้ว่าเป็นไปตามกรรมของลูก ลูกได้ทำบักติตั้งแต่ตอนเริ่มต้น และดังนั้นก็จะกล่าวได้ว่าเป็นกรรมดี เหตุนี้เองชีพบบาจึงนั่งที่นี้และอธิบายแก่ลูกอย่างชัดเจนอย่างมากด้วยเช่นกัน ยิ่งลูกได้ทำบักติมากเพียงไร ชีพบบาก็จะพอใจมากเท่านั้น และดังนั้นเวลานี้ลูกจึงได้รับความรู้อย่างรวดเร็วด้วยเช่นกัน มหารตียี่มีประเด็นเหล่านี้อยู่ในสติปัญญาของพวกเขา หากลูกเฝ้าแต่จดประเด็นทั้งหมดลงไปและแล้วลูกก็สามารถจะแยกแยะประเด็นที่ดีได้ ลูกสามารถจะชั่งน้ำหนักประเด็นต่างๆ แต่ไม่มีใครทำความเพียรพยายามนี้ แทบจะไม่มีใครจดประเด็นลงไปและดึงประเด็นที่ดีแยกออกมา บาบาสอนว่า: ก่อนที่ลูกจะให้คำบรรยาย จงเขียนประเด็นลงไปและตรวจสอบประเด็นเหล่านั้น ไม่มีใครทำความเพียรพยายามนี้ ไม่มีใครจดจำประเด็นทั้งหมด นักกฎหมายก็ได้จดประเด็นทั้งหมดลงไปในสมุดบันทึกของพวกเขา นี่เป็นสิ่งที่สำคัญอย่างที่สุดสำหรับลูก ลูกควรจะเขียนหัวข้อลงไปและศึกษาและแก้ไขสิ่งเหล่านั้น หากลูกไม่ทำความเพียรพยายามมากเท่านี้ลูกก็จะไม่สามารถก้าวกระโดดได้ โยคะของสติปัญญาของลูกจะเฝ้าแต่เร่ร่อนไปในทิศทางอื่น ลูกๆ น้อยนิดอย่างยิ่งที่ก้าวหน้าไปอย่างง่ายดาย ไม่ได้มีสิ่งใดนอกจากงานรับใช้ในสติปัญญาของลูก หากลูกต้องการที่จะเข้าไปสู่ลูกประคำลูกต้องทำความเพียรพยายาม พ่อให้กำหนดแก่ลูกและสิ่งเหล่านี้ก็สัมผัสหัวใจของลูก หากลูกคนใดไม่มีการจดจำระลึกถึง ลูกเองก็จะรู้อยู่ถึง ถึงแม้ว่าลูกจะอยู่ที่ธุรกิจของลูก ฯลฯ ลูกควรมีสมาธิของลูกอยู่ในกระเปาะของลูกที่จดสิ่งต่างๆ เหล่านั้นลงไป ลูกคือผู้ที่ควรจะจดสิ่งเหล่านี้ลงไปมากกว่าใครอื่นทั้งหมด หากลูกอยู่อย่างไม่ระมัดระวัง หากลูกคิดว่าตนเองนั้นฉลาดเกินไปและแล้วมายาก็จะไม่ยิ่งหย่อนด้วย: เธอจะเฝ้าแต่ชกลูก การกลายเป็นลัทธิและนารายณ์ไม่เหมือนกับการไปบ้านป่าของลูก! อาณาจักรที่ใหญ่โตกำลังมีการก่อตั้งขึ้น กำมือเดียวจากหลายล้านจะปรากฏตัวขึ้น บาบาศึกษาในเวลาตี 2 ด้วยเช่นกันและเขียนบางสิ่งลงไปและศึกษาสิ่งเหล่านั้น ท่านเคยลืมบางประเด็น ดังนั้นท่านจะนั่งและมองดูสมุดเพื่อที่จะอธิบายแก่ลูก และแล้วลูกก็สามารถที่จะเข้าใจว่าการจาริกแสวงบุญแห่งการจดจำระลึกถึงของลูกนั้นไปไกลเพียงใด และสภาพที่อยู่เหนืออภยกรรมนั้นอยู่ไกลเพียงไร เรานั้นไม่ควรจะยกย่องผู้ใดโดยไม่จำเป็น จำเป็นต้องมีความเพียรพยายามอย่างมาก มีความทุกข์ทรมานของกรรมด้วยเช่นกัน ลูกต้องจดจำพ่อ อัจชะ เพียงแต่คิดว่าชีพบบาไม่ใช่บราห์มาบาบาผู้ที่กำลังพูดเมอร์ลีย์อยู่ ได้มีการอธิบายแก่ลูกๆ เสมอว่า: คิดเสมอว่าเป็นชีพบบาที่กำลังอธิบายแก่ลูก บางครั้งลูกคนนั้นก็พูดแทรกขึ้นมาด้วยเช่นกัน พ่อก็จะพูดทุกสิ่งอย่างถูกต้องแม่นยำอย่างยิ่ง ผู้ที่มีความคิดมากมายตลอดทั้งวัน ท่านมีความรับผิดชอบสำหรับลูกๆ มากมาย ลูกๆ ได้ได้อยู่อย่างติดกับในรูปและนามและสร้างความชุกช่นร้ายกาจ บาบาก็ได้มีความใส่ใจแก่ลูกๆ มากมาย บาบาส่งสร้างอาคารเพื่อลูกๆ และจัดเครื่องอำนวยความสะดวก

เพื่อพวกเขาด้วยเช่นกัน ถึงแม้ว่าทั้งหมดนี้คือละคร เป็นละครของบาบา ละครของผู้นี้และละครของลูก ไม่มีสิ่งใดเกิดขึ้นโดยที่ไม่ได้อยู่ในละคร ละครนั้นดำเนินไปในแต่ละวินาทีที่ผ่านไป หากลูกจดจำละครลูกก็จะไม่ขึ้นลง ลูกจะคงอยู่อย่างไม่สั่นคลอน ไม่ไหวหวั่นและมั่นคง พายุมากมายจะมา ลูกๆบางคนก็ไม่ได้บอกสัจจะ พวกเขามีความฝันมากมาย มีมายา ผู้ที่ไม่ได้มีความฝันมาก่อนก็จะมีฝันด้วยเช่นกัน พ่อเข้าใจว่าลูกๆต้องทำความเข้าใจเพียรพยายามเพื่อที่จะประกาศสิทธิ์ในมรดกของเขา ลูกๆบางคนก็อยู่อย่างเหน็ดเหนื่อยขณะที่กำลังทำความเข้าใจเพียรพยายาม จุดหมายปลายทางนั้นสูงมาก บาบาทำให้ลูกกลายเป็นนายของโลกถึง 21 ชั่วโมง และดังนั้นลูกต้องทำความเข้าใจเพียรพยายามด้วยเช่นกัน ลูกต้องจดจำพ่อที่น่ารัก ได้อยู่ในหัวใจของลูกว่าบาบาทำให้ลูกกลายเป็นนายของโลก ลูกต้องจดจำพ่อเช่นนั้นซ้ำแล้วซ้ำเล่า บาบานั้นน่ารักที่สุด บาบานี้ได้แสดงความมหัศจรรย์ ท่านให้ความรู้ของโลกแก่ลูก ลูกต้องรื้อสรรเสริญท่านอยู่ภายในด้วยการพูดว่า “บาบา บาบา บาบา!” ผู้ที่จดจำพ่อก็จะรู้สึกถึงแรงดึงดูดนั้นจากท่าน ลูกมาที่นี่หาพ่อเพื่อจะอยู่อย่างสดชื่นแจ่มใส พ่ออธิบาย: ลูกๆที่แสนหวาน อย่าได้ทำความผิดใด ๆ บาบานั้นก็มองเห็นลูกๆทั้งหมดจากทุกศูนย์มาที่นี่ พ่อมองดูพวกเขาและถามพวกเขา: ลูกมีประสบการณ์ของความสุประเภใด? บาบาเห็นทั้งหมดนี้ ท่านเห็นจากใบหน้าของลูกว่าลูกรักบาบาเพียงไร เมื่อลูกมาอยู่เบื้องหน้าพ่อ ท่านก็ดึงดูดลูก ขณะที่กำลังนั่งที่นี้ลูกก็สัมผัสทุกสิ่ง ลูกต้องไม่จดจำสิ่งใดนอกจากบาบา ลูกต้องสัมผัสทั้งโลก สภาพนั้นเป็นไปในทางจิตและอ่อนหวานอย่างยิ่ง เมื่อลูกมาและนั่งในการจดจำระลึกถึงบาบา ลูกก็มีน้ำตาของความรัก ลูกมีน้ำตาในหนทางของบักดีด้วย อย่างไรก็ตามในหนทางของบักดีนั้นแยกห่างจากหนทางของความรู้ นี่คือการรักที่แท้จริงต่อพ่อที่แท้จริง ทุกสิ่งที้นั้นพิเศษสุด ลูกมาที่นี่หาชีพบาบา อย่างแน่นอนที่ท่านควรจะมีพาหนะ ดวงวิญญาณนั้นก็สามารถพบปะโดยที่ไม่มีร่างกายที่นั่น แต่ที่นั่นทุกคนนั้นเป็นผู้ที่มีร่างกาย ลูกรูว้านี้คือบัพและดาดา ดังนั้นลูกต้องจดจำพ่อ ลูกต้องสรรเสริญท่านด้วยความรักเป็นอย่างมาก บาบากำลังให้อะไรแก่พวกเรา? ลูก ๆรู้ว่าบาบาได้มาและกำลังพาพวกเราไปจากที่นี่ มีคำกล่าวว่า: “พระเจ้าวิษณุนำเคราะห์ดีที่เป็นสิริมงคลมา” พระเจ้าคือผู้ที่ให้คุณประโยชน์ทุกคน ทุกคนได้รับคุณประโยชน์ มีเพียงพ่อผู้เดียวและดังนั้นลูกต้องจดจำท่าน เหตุใดฉันจึงไม่สามารถจะให้ประโยชน์แก่ใครได้? อย่างแน่นอนที่ต้องมีบางสิ่งขาดหายไป พ่อพูดว่า: เป็นเพราะลูกไม่ได้มีพลังของการจดจำระลึกถึง คำพูดของลูกจึงไม่ได้มีแรงดึงดูด นั่นคือละครด้วย ในเวลานี้จึงสร้างสมพลังนั้นอย่างดีมาก เป็นการจารึกและบุญแห่งการจดจำระลึกถึงที่ยากลำบาก ฉันกำลังให้ความรู้แก่พี่น้องเพศชายของฉัน ฉันกำลังให้คำแนะนำพ่อแก่เขา ลูกต้องได้รับมรดกของลูกจากพ่อ บาบารู้สึกว่าบางทีลูกนั้นอาจจะลืมท่านครั้งแล้วครั้งเล่า พ่อคิดว่าทุกคนเป็นลูกของท่าน และเหตุนี้เองท่านจึงพูดว่า “ลูก ลูก!” ผู้เดียวนั้นคือพ่อของทุกคน บทบาทของท่านนั้นมหัศจรรย์ ลูก ๆน้อยนิดมากที่เข้าใจว่าเหล่านี้คือคำพูดของใคร บาบาก็จะพูดว่า “ลูก ลูก!” เท่านั้น พ่อได้มาเพื่อให้มรดกแก่ลูก ๆ บาบอบอกทุกสิ่งแก่ลูก ๆ พ่อต้องเอามาจากลูก ๆ นี่คือการรู้ที่มีรสชาติและนามัศจรรย์อย่างยิ่ง ความรู้นี้มีเงื่อนไขและซับซ้อนอย่างยิ่งด้วยเช่นกัน ในการที่ลูกจะกลายเป็นนายแห่งดินแดนสุขาวดี ลูกจำเป็นต้องมีความรู้เช่นนี้ด้วย อัจชะ ลูกแต่ละคนต้องจดจำพ่อ ลูกต้องสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่งด้วยเช่นกัน อย่าได้พูดคำพูดที่ผิด ๆ หรือเลวร้ายด้วยปากของลูก ทำทุกสิ่งด้วยความรัก อัจชะ

ถึงลูก ๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพาดา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูก ๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. นั่งในสันโดษแต่เข้าใจและจดจำพ่อด้วยความรัก สัมผัสทั้งโลก
2. กลายเป็นผู้ให้คุณประโยชน์ต่อทุกคนเช่นพ่อ ขจัดความอ่อนแอทั้งหมด จับจ้องดูตนเอง มองดูที่ทะเบียนประวัติของลูกเอง

พร: ขอให้ลูกเป็นดวงวิญญาณที่บริสุทธิ์ที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้ ผู้ที่เคลื่อนไหวในทุกการกระทำของตารางประจำวันอย่างถูกต้องแม่นยำและในลักษณะที่รอบรู้อย่างสมบูรณ์
สิ่งซึ่งบอกของดวงวิญญาณที่บริสุทธิ์และมีค่าควรแก่การกราบไหว้คือ ทุกความคิด คำพูด การกระทำและความฝันจะถูกต้องแม่นยำ นั่นคือเต็มไปด้วยปัญญา จะมีเป้าหมายในทุกความคิด จะไม่เป็นที่พวกเขาได้พูดบางสิ่งเพียงแต่ในนาม จะไม่เป็นที่นั่นเพียงแต่ปรากฏออกมา จะไม่เป็นที่พวกเขาเพียงได้ทำบางสิ่งหรือสิ่งนั้นเพียงแต่ได้เกิดขึ้น ดวงวิญญาณที่บริสุทธิ์จะถูกต้องแม่นยำและรอบรู้อย่างสมบูรณ์ในทุกการกระทำของตารางประจำวันและเหตุนี้เองทุกการกระทำของพวกเขาจะได้รับการกราบไหว้บูชา นั่นคือตารางประจำวันของพวกเขาทั้งหมดจะได้รับการกราบไหว้ ตั้งแต่เวลาที่ตื่นขึ้นจนไปนอน มีฉากของการกระทำต่าง ๆ ของพวกเขาทั้งหมด

คติพจน์: เพื่อที่จะกลายเป็นส่วนหนึ่งของสุริยวงศ์ จงมีชัยชนะอย่างสม่ำเสมอ และให้สภาพของลูกสม่ำเสมอและมั่นคง

*** โอมชานติ ***